

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/1401**od 23. svibnja 2016.****o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava u vezi s regulatornim tehničkim standardima za metodologije i načela o vrednovanju obveza koje proizlaze iz izvedenica****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 49. stavak 5.,

budući da:

- (1) Direktivom 2014/59/EU daje se ovlast sanacijskim tijelima za otpis i konverziju obveza institucije u sanaciji.
- (2) Ugovori o izvedenicama mogu činiti znatan udio u strukturi obveza nekih kreditnih institucija. Međutim vrednovanje takvih ugovora složen je postupak s obzirom na to da je njihova vrijednost povezana s vrijednošću odnosnih instrumenata, imovine ili subjekata, koja se tijekom vremena mijenja i poprima završni oblik tek pri dospijeću ili pri zatvaranju.
- (3) Prethodna iskustva pokazala su da zbog složenosti vrednovanja obveza po izvedenicama pri propasti jedne od drugih ugovornih strana postupak vrednovanja može biti vremenski zahtjevan, uključivati ogromne troškove i dovesti do spora.
- (4) Osim toga praksa je pokazala da ugovori o izvedenicama mogu sadržavati različite metodologije za utvrđivanje iznosa dospjelog između drugih ugovornih strana pri zatvaranju te da se u nekima utvrđivanje iznosa za zatvaranje ili datuma zatvaranja ili oba u potpunosti prepušta drugoj ugovornoj strani koja nije u statusu neispunjavanja obveza.
- (5) U skladu s tim, kako bi se izbjegao moralni hazard i osigurala učinkovitost sanacijskih mjera, sanacijska bi tijela trebala donijeti i provoditi odgovarajuće metodologije za vrednovanje obveza koje proizlaze iz ugovora o izvedenicama u vremenskom okviru koji je usklađen s brzinom sanacijskog postupka, koje se temelje na cilju te, ako je izvedivo, lako dostupnim informacijama. Važno je da se metodologijom vrednovanja utvrde neke postupovne odredbe o obavijestima o odlukama sanacijskog tijela o zatvaranju te o tome kako dobiti zamjenska trgovanja od drugih ugovornih strana kojima su zatvoreni ugovori.
- (6) Iz ugovora o izvedenicama koji podliježu sporazumu o netiranju nastaje jedinstveni iznos za zatvaranje u slučaju ugovornog prijevremenog otkaza. Člankom 49. Direktive 2014/59/EU propisuje se da se vrijednost takvih ugovora utvrđuje na neto osnovi u skladu s uvjetima sporazuma. Sanacijsko tijelo ili neovisni procjenitelj trebali bi stoga poštovati skupove netiranja koji su definirani u sporazumima o netiranju bez mogućnosti da neke ugovore odaberu, a neke izuzmu.
- (7) Na temelju članka 49. Direktive 2014/59/EU vrijednost ugovora o izvedenicama utvrđuje sanacijsko tijelo ili neovisni procjenitelj u okviru postupka vrednovanja koji se provodi na temelju članka 36. te Direktive. U pogledu obveza po izvedenicama, postupkom vrednovanja trebalo bi se utvrditi promptno i *ex ante* vrednovanje za potrebe *bail-ina* te istodobno sanacijskom tijelu omogućiti odgovarajuću fleksibilnost za *ex post* prilagodbu zahtijevanih iznosa.

⁽¹⁾ SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

- (8) Procjena toga treba li na obveze po izvedenicama primijeniti *bail-in* ili ih isključiti iz područja primjene *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. Direktive 2014/59/EU trebala bi se donijeti prije odluke o zatvaranju, u okviru postupka vrednovanja iz članka 36. te Direktive.
- (9) Vrednovanje obveza po izvedenicama trebalo bi sanacijskim tijelima omogućiti da prije donošenja odluke o zatvaranju procijene potencijalni iznos kojim se te obveze mogu sanirati primjenom *bail-ina* nakon zatvaranja, kao i potencijalno uništenje vrijednosti koje može nastati kao posljedica zatvaranja.
- (10) Zatvaranje ugovora o izvedenicama može ukazati na dodatne gubitke koji nisu vidljivi u redovnom vrednovanju, koji primjerice proizlaze iz stvarnih troškova zamjene koje snosi druga ugovorna strana i koji bi povećali troškove zatvaranja koje dužuje institucija u sanaciji ili iz troškova koje snosi institucija u sanaciji pri ponovnoj uspostavi trgovanja izloženostima koje podliježu riziku otvorenog tržišta koji proizlazi iz zatvaranja. Ako troškovi koji su nastali ili se očekuje da će nastati od zatvaranja izvedenica premaše udio odgovarajućih obveza koje bi bile stvarno dostupne za *bail-in*, višak gubitka može povećati teret *bail-ina* za druge vjerovnike institucije u sanaciji. U takvim slučajevima iznos gubitaka koje bi snosile obveze koje ne proizlaze iz ugovora o izvedenicama u *bail-inu* bio bi veći nego bez zatvaranja i *bail-ina* ugovora o izvedenicama te stoga sanacijsko tijelo može razmotriti isključenje ugovora o izvedenicama iz *bail-ina* u skladu s člankom 44. stavkom 3. točkom (d) Direktive 2014/59/EU i s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/860 ⁽¹⁾ donesenom u skladu s člankom 44. stavkom 11. te direktive. Svako izvršenje ovlasti *bail-ina* u vezi s takvim obvezama trebalo bi podlijegati izuzećima propisanim u članku 44. stavku 2. Direktive 2014/59/EU i diskrecijskim izuzećima iz članka 44. stavka 3. te direktive kako je navedeno u Delegiranoj uredbi (EU) 2016/860.
- (11) S obzirom na to da postoji potreba za dosljednim tumačenjem članka 49. stavaka 3. i 4. Direktive 2014/59/EU, potrebno je utvrditi metodologije i načela vrednovanja izvedenica koje provode neovisni procjenitelji i sanacijska tijela.
- (12) Metodologijom vrednovanja koja se oslanja na stvarne ili hipotetične troškove zamjene za zatvorene obaveze postigli bi se rezultati slični pretežnoj tržišnoj praksi, pored toga bila bi u skladu s načelima kojima se uređuje vrednovanje zahtijevano na temelju članka 74. Direktive 2014/59/EU, kojem je cilj utvrditi bi li dioničari i vjerovnici dobili bolji tretman da je institucija u sanaciji ušla u redovni postupak u slučaju insolventnosti (načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj).
- (13) Prilikom primjene metodologije vrednovanja sanacijsko tijelo trebalo bi se moći osloniti na različite izvore podataka, uključujući izvore podataka koje su dostavile institucija u sanaciji, druge ugovorne strane ili treće strane. Bez obzira na to primjereno je utvrditi načela o vrstama podataka koja se moraju uzeti u obzir tijekom vrednovanja kako bi se osigurao cilj utvrđivanja vrijednosti.
- (14) Druge ugovorne strane ugovora o izvedenicama koje su sanacijska tijela zatvorila mogu odabrati hoće li sklopiti jedno zamjensko trgovanje ili njih više kako bi zamijenili svoju izloženost nakon zatvaranja. Takva zamjenska trgovanja trebala bi predstavljati privilegirani izvor podataka za vrednovanje dok su god sklopljena pod komercijalno razumnim uvjetima na datum zatvaranja ili nakon toga, čim to bude razumno moguće. Sanacijska bi tijela, kada obavješuju o odluci o zatvaranju, stoga trebala drugim ugovornim stranama omogućiti da dostave dokaz o komercijalno razumnim zamjenskim trgovanjima u roku koji su u skladu s očekivanim referentnim trenutkom za vrednovanje. Ako druge ugovorne strane dostave takav dokaz u roku, procjenitelj bi trebao utvrditi iznos za zatvaranje po cijenama tih zamjenskih trgovanja. Ako druge ugovorne strane nisu dostavile dokaz o komercijalno razumnim trgovanjima u roku, sanacijska bi tijela trebala moći provesti svoje vrednovanje na temelju dostupnih tržišnih informacija, npr. srednjih tržišnih cijena i razlika između ponudene i tražene cijene, kako bi se procijenili hipotetični troškovi zamjene, tj. gubitak ili troškovi koji bi se snosili kao posljedica ponovne uspostave zaštite ili povezane pozicije trgovanja na osnovi neto rizika izloženosti.
- (15) Izvedenice i tržišta izvedenicama vrlo su heterogeni i nije moguće utvrditi jedinstvenu tržišnu praksu za sklapanje zamjenskih trgovanja. Stoga pojam „komercijalno razumna zamjenska trgovanja” treba definirati u širem smislu kako bi se procjenitelju omogućilo da provede potrebnu procjenu u svim tržišnim kontekstima. Taj bi se pojam stoga trebao tumačiti kao zamjensko trgovanje koje je sklopljeno na osnovi neto izloženosti riziku, pod uvjetima koji su u skladu s uobičajenom tržišnom praksom i poduzimajući razumne napore kako bi se dobila najbolja vrijednost za novac. Procjenitelj bi posebice razmotrio, među ostalim elementima, broj trgovaca kojima je

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/860 od 4. veljače 2016. o dodatnom utvrđivanju okolnosti u kojima je potrebno isključenje iz primjene ovlasti otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 3. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 144, 1.6.2016., str. 11.).

pristupila druga ugovorna strana, broj dobivenih obvezujućih ponuda i je li odabrana ponuda u kojoj je ponuđena najbolja cijena. Sanacijsko bi tijelo u obavijesti o zatvaranju trebalo moći odrediti i kriterije koji će se primjenjivati u toj procjeni.

- (16) U zakonodavstvu Unije koje je doneseno u zadnjih nekoliko godina zahtijevalo se, u skladu s međunarodnim standardima, povećanje transparentnosti i smanjenje rizika na tržištu za ugovore o izvedenicama propisivanjem obveznog poravnjanja preko središnjih drugih ugovornih strana za standardizirane OTC izvedenice, zahtjeva za vrednovanje i određivanje iznosa nadoknade za izvedenice poravnane preko središnje druge ugovorne strane i za širok raspon OTC izvedenica te obvezno izvješćivanje trgovinskih depozitorija za sve OTC izvedenice.
- (17) U slučaju da je klirinški član središnje druge ugovorne strane ušao u postupak sanacije i sanacijsko je tijelo zatvorilo ugovore o izvedenicama prije *bail-ina*, taj klirinški član kvalificirao bi se kao klirinški član koji je u statusu neispunjavanja obveze u pogledu središnje druge ugovorne strane u vezi s određenim skupom odnosno skupovima za netiranje. Interni postupci i mehanizmi kojima se uređuje neispunjavanje obveza klirinškog člana (postupci u slučaju neispunjavanja obveza središnje druge ugovorne strane), koje provode središnje druge ugovorne strane u svjetlu zahtjeva Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, nude pouzdanu osnovu za utvrđivanje vrijednosti obveze po izvedenici koja nastane u skupu za netiranje od zatvaranja, a također i u kontekstu *bail-ina* u postupku sanacije.
- (18) Provođenje postupaka u slučaju neispunjavanja obveza središnje druge ugovorne strane može trajati nekoliko dana ili dulje nakon događaja koji je pokretač. Za posebni slučaj sanacije, čekanje na završetak postupka u slučaju neispunjavanja obveza tijekom vrlo dugog razdoblja kako bi se utvrdila vrijednost izvedenica moglo bi ugroziti tijek i ciljeve sanacije te bi moglo prouzrokovati nepotrebne smetnje na financijskim tržištima. Stoga je potrebno da se sanacijsko tijelo usuglasi sa središnjom drugom ugovornom stranom i nadležnim tijelom središnje druge ugovorne strane o roku do kojeg je potrebno utvrditi iznos za prijevremeni otkaz, uzimajući u obzir ograničenja središnje druge ugovorne strane i sanacijskog tijela.
- (19) Iznos za prijevremeni otkaz koji utvrdi središnja druga ugovorna strana u skladu sa svojim postupcima upravljanja u slučaju neispunjavanja obveza u dogovorenom roku trebao bi potvrditi procjenitelj. Ako središnja druga ugovorna strana ne uspije utvrditi iznos za prijevremeni otkaz u dogovorenom roku ili ne primjenjuje svoje postupke u slučaju neispunjavanja obveza, sanacijsko bi tijelo trebalo imati mogućnost osloniti se na vlastite procjene kako bi utvrdilo iznos za prijevremeni otkaz. Sanacijsko bi tijelo trebalo moći primijeniti i privremeno utvrđivanje na temelju vlastitih procjena ako je takvo djelovanje opravdano hitnošću postupka sanacije i pod uvjetom da ažurira svoje vrednovanje nakon završetka postupka u slučaju neispunjavanja obveze središnje druge ugovorne strane pri isteku roka. Sanacijsko bi tijelo trebalo moći razmotriti informacije koje mu dostavi središnja druga ugovorna strana nakon roka u *ex post* definitivnom vrednovanju, ako su one u to vrijeme dostupne, i u svakom slučaju pri provođenju vrednovanja razlike u tretmanu na temelju članka 74. Direktive 2014/59/EU. Ovom uredbom ne dovodi se u pitanje upravljanje postupcima u slučaju neispunjavanja obveza koje vode središnje druge ugovorne strane u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012.
- (20) Odredbe u ovoj uredbi ne bi smjele utjecati na unutarnje postupke središnje druge ugovorne strane za prijenos imovine i pozicija uspostavljenih između klirinškog člana koji je u statusu neispunjavanja obveza i njegovih klijenata, donesene u skladu s člankom 48. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 648/2012 i trebale bi biti u skladu sa svim drugim relevantnim odredbama ili uvjetima odobrenja koji mogu utjecati na zatvaranje relevantnih ugovora o izvedenicama.
- (21) Trenutak za vrednovanje ugovora o izvedenicama trebao bi odražavati načelo vrednovanja u kojem se uzimaju u obzir stvarni i hipotetični troškovi zamjene koje su snosile središnje druge ugovorne strane. Kako bi vrednovanje bilo što je moguće točnije, vrednovanje bi trebalo provesti na datum zatvaranja ili, ako to ne bi bilo komercijalno razumno, prvog dana i u vrijeme kada je dostupna tržišna cijena za odnosnu imovinu. U tim slučajevima u kojima iznos za prijevremeni otkaz utvrđuje središnja druga ugovorna strana ili se utvrđuje po cijeni zamjenskih trgovanja, referentni trenutak trebao bi biti trenutak utvrđivanja središnje druge ugovorne strane ili zamjenskih trgovanja.
- (22) Ako sanacijsko tijelo zbog hitnosti odluči provesti privremeno vrednovanje na temelju članka 36. stavka 9. Direktive 2014/59/EU, sanacijsko tijelo ili procjenitelj trebali bi moći u okviru tog privremenog vrednovanja privremeno utvrditi vrijednosti obveza po izvedenicama prije tog referentnog trenutka, na temelju procjena vrijednosti i podataka dostupnih u tom trenutku. Ako sanacijsko tijelo poduzme sanacijske mjere na temelju

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.).

privremenog vrednovanja u skladu s člankom 36. stavkom 12. Direktive 2014/59/EU, relevantni događaji na tržištu koji su uočeni ili dokaz o stvarnim zamjenskim trgovanjima u referentnom trenutku odražavali bi se u kasnijem privremenom vrednovanju ili u konačnom vrednovanju provedenom na temelju članka 36. stavka 10. te Direktive.

- (23) Ova se uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je Komisiji dostavilo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.
- (24) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo provelo je otvoreno javno savjetovanje o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova uredba, savjetovalo se s Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala, analiziralo je moguće povezane troškove i koristi te zatražilo mišljenje Interesne skupine za bankarstvo osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „skup za netiranje” znači skupina ugovora podložnih sporazumu o netiranju kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki 98. Direktive 2014/59/EU;
2. „procjenitelj” znači neovisni stručnjak imenovan za provođenje vrednovanja u skladu sa zahtjevima i kriterijima utvrđenima u dijelu 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 ⁽²⁾ ili sanacijsko tijelo kada provodi vrednovanje na temelju članka 36. stavaka 2. i 9. Direktive 2014/59/EU;
3. „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana u članku 2. stavku 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, ako
  - (a) ima poslovni nastan u Uniji i odobrenje za rad u skladu s postupkom utvrđenim u člancima 14. do 21. Uredbe (EU) br. 648/2012;
  - (b) ima poslovni nastan u trećoj zemlji i priznata je u skladu s postupkom utvrđenim u članku 25. Uredbe (EU) br. 648/2012;
4. „klirinški član” znači klirinški član kako je definiran u članku 2. stavku 14. Uredbe (EU) br. 648/2012;
5. „datum zatvaranja” znači dan i vrijeme zatvaranja navedeno u obavijesti sanacijskog tijela o odluci o zatvaranju;
6. „zamjensko trgovanje” znači transakcija sklopljena na datum zatvaranja ugovora o izvedenicama ili nakon tog datuma kako bi se ponovno utvrdila, na osnovi neto izloženosti riziku, svaka zaštita ili povezana pozicija trgovanja koja je prekinuta pod jednakim ekonomskim uvjetima kao i zatvorena transakcija;
7. „komercijalno razumno zamjensko trgovanje” znači zamjensko trgovanje koje je sklopljeno na osnovi neto izloženosti riziku, pod uvjetima koji su u skladu s uobičajenom tržišnom praksom te poduzimajući razumne napore da se dobije najbolja vrijednost za novac.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 od 23. ožujka 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju sadržaj planova oporavka, planova sanacije i planova sanacije grupe, minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti u pogledu planova oporavka i planova oporavka grupe, uvjeti za financijsku potporu grupe, zahtjevi za neovisne procjenitelje, ugovorno priznavanje ovlasti otpisa i konverzije, postupci i sadržaj zahtjeva u pogledu obavješćivanja i obavijesti o suspenziji te operativno funkcioniranje sanacijskih kolegija (SL L 184, 8.7.2016., str. 1.).

Članak 2.

Uspoređivanje uništenja vrijednosti koje bi nastalo zatvaranjem i *bail-in* potencijala ugovora o izvedenicama

1. Za potrebe članka 49. stavka 4. točke (c) Direktive 2014/59/EU sanacijsko tijelo uspoređuje sljedeće:
  - (a) iznos gubitaka koje bi snosili ugovori o izvedenicama u *bail-inu*, dobiven množenjem:
    - (i) udjela, unutar svih jednako rangiranih obveza, obveza koje proizlaze iz ugovora o izvedenicama koji su utvrđeni kao dio vrednovanja na temelju članka 36. Direktive 2014/59/EU i ne pripadaju pod isključenja od *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 2. te direktive i
    - (ii) ukupnih gubitaka koje se očekuje da će snositi sve obveze koje su rangirane jednako kao izvedenice, uključujući obveze po izvedenicama koje proizlaze iz zatvaranja;pri čemu je
  - (b) uništenje vrijednosti utemeljeno na procjeni iznosa troškova, izdataka ili drugog umanjenja vrijednosti za koje se očekuje da će nastati kao posljedica zatvaranja ugovora o izvedenicama, dobiveno izračunom zbroja sljedećih elemenata:
    - i. rizika povećanog zahtjeva središnje druge ugovorne strane pri zatvaranju koji proizlazi iz troškova ponovne zaštite za koje je očekivano da će ih snositi središnja druga ugovorna strana, uzimajući u obzir razlike između ponuđene i tražene cijene, srednje i ponuđene cijene ili srednje i tražene cijene u skladu s člankom 6. stavkom 2. točkom (b);
    - ii. troška za koji se očekuje da će ga snositi institucija u sanaciji pri utvrđivanju svih usporedivih trgovanja izvedenicama koja se smatraju neophodnima kako bi se ponovno uspostavila zaštita za svaku otvorenu izloženost ili kako bi se održao prihvatljiv rizični profil u skladu sa sanacijskom strategijom. Uspostava usporedivog trgovanja izvedenicama može se postići uzimanjem u obzir početnih zahtjeva za nadoknadom i prevladavajućih razlika između ponuđene i tražene cijene;
    - iii. svako smanjenje vrijednosti franšize koje proizlazi iz zatvaranja ugovora o izvedenicama, uključujući svako smanjenje vrednovanja za drugu ili odnosnu imovinu koje je povezano s time što se ugovori o izvedenicama zatvaraju te svaki učinak na troškove financiranja ili razine prihoda;
    - iv. svaki preventivni zaštitni sloj zbog mogućih negativnih implikacija zatvaranja, npr. pogrešaka i sporova u pogledu transakcija ili razmjene kolateralala.
2. Usporedba iz stavka 1. provodi se prije donošenja odluke o zatvaranju, kao dio vrednovanja kako bi se donijele odluke o mjerama sanacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 36. Direktive 2014/59/EU. Nakon što delegirani akt koji Komisija donese u skladu s člankom 36. stavkom 15. te direktive stupi na snagu, pri usporedbi se poštuju zahtjevi utvrđeni u tom delegiranom aktu.

Članak 3.

Obavijesti o odluci o zatvaranju

1. Prije izvršavanja ovlasti otpisa duga i konverzije u vezi s obvezama koje proizlaze iz ugovora o izvedenicama, sanacijsko tijelo obavješćuje druge ugovorne strane u tim ugovorima o odluci o zatvaranju ugovora na temelju članka 63. stavka 1. točke (k) Direktive 2014/59/EU.
2. Odluka o zatvaranju stupa na snagu odmah ili na kasniji datum i vrijeme zatvaranja kako je utvrđeno u obavijesti.

3. U odluci iz stavka 1. sanacijsko tijelo utvrđuje datum i vrijeme, uzimajući u obzir zahtjeve iz članka 8. stavka 1. točke (c), do kojeg druge ugovorne strane mogu sanacijskom tijelu dostaviti dokaz o komercijalno razumnim zamjenskim trgovanjima za potrebe utvrđivanja iznosa za zatvaranje na temelju članka 6. stavka 1. Druga ugovorna strana sanacijskom tijelu dostavlja i sažetak svih komercijalno razumnih zamjenskih trgovanja.

4. Sanacijsko tijelo može promijeniti datum i vrijeme do kojeg druge ugovorne strane mogu dostaviti dokaz o komercijalno razumnim zamjenskim trgovanjima ako je ta promjena u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (c).

Druga ugovorna strana obavješćuje se o svakoj odluci o promjeni datuma i vremena do kojeg druge ugovorne strane mogu dostaviti dokaz o komercijalno razumnim zamjenskim trgovanjima.

5. U odluci iz stavka 1. sanacijsko tijelo može utvrditi kriterije koje namjerava primjenjivati pri procjeni jesu li zamjenska trgovanja komercijalno razumna.

6. Ovaj članak ne primjenjuje se na zatvaranje i vrednovanje ugovora o izvedenicama koji su centralno poravnani i sklopljeni između institucije u sanaciji koja djeluje kao klirinški član i središnje druge ugovorne strane.

Članak 4.

Uloga sporazuma o netiranju

Za ugovore koji podliježu sporazumu o netiranju procjenitelj u skladu s člancima 2., 5., 6. i 7 utvrđuje jedinstveni iznos koji institucija u sanaciji ima zakonsko pravo primiti ili zakonsku obavezu platiti kao rezultat zatvaranja svih ugovora o izvedenicama u skupu za netiranje, kako je definirano u sporazumu o netiranju.

Članak 5.

Načelo vrednovanja za iznos za prijevremeni otkaz

1. Procjenitelj utvrđuje vrijednost obveza koje proizlaze iz ugovora o izvedenicama kao iznos za prijevremeni otkaz izračunan kao zbroj sljedećih iznosa:

- (a) neplaćenih iznosa, kolaterala ili drugih iznosa koje je institucija u sanaciji dužna platiti središnjoj drugoj ugovornoj strani, umanjениh za neplaćene iznose, kolaterale i druge iznose koje je središnja druga ugovorna strana dužna platiti instituciji u sanaciji na datum zatvaranja;
- (b) iznosa za zatvaranje koji pokriva iznos gubitaka ili troškova koje snose središnje druge ugovorne strane ugovora o izvedenicama, ili dobitaka koje su ostvarile, zamjenom ili dobivanjem ekonomskog ekvivalenta značajnih uvjeta otkazanih ugovora i prava na opcije stranaka u pogledu tih ugovora.

2. Za potrebe stavka 1. u pogledu zatvorenih ugovora o izvedenicama, neplaćeni iznosi znači zbroj sljedećega:

- (a) iznosa koji su postali plativi na datum zatvaranja ili prije njega i koji su ostali neplaćeni na taj datum;
- (b) iznosa jednakog fer tržišnoj vrijednosti imovine koja je trebala biti isporučena za svaku obvezu ugovora o izvedenicama koja je trebala biti namirena dostavom ili prije datuma zatvaranja i koja nije namirena na datum zatvaranja;
- (c) iznosa s obzirom na kamate ili nadoknade koji su nastali tijekom razdoblja od datuma na koji su relevantne obveze plaćanja ili isporuke bile dospjele do datuma zatvaranja.

Članak 6.

Utvrđivanje iznosa za zatvaranje

1. Ako je druga ugovorna strana dostavila dokaz o komercijalno razumnim zamjenskim trgovanjima u roku utvrđenom u članku 3. stavku 3., procjenitelj utvrđuje iznos za zatvaranje po cijenama tih zamjenskih trgovanja.
2. Ako druga ugovorna strana nije dostavila dokaz o zamjenskim trgovanjima u roku utvrđenom u članku 3. stavku 3., ako procjenitelj zaključi da zamjenska trgovanja o kojima je obaviješten nisu sklopljena po komercijalno razumnim uvjetima ili ako se primjenjuju članak 7. stavak 7. ili članak 8. stavak 2., procjenitelj utvrđuje iznos za zatvaranje na temelju sljedećega:
  - (a) srednjih tržišnih cijena i cijena na kraju dana u skladu s uobičajenim poslovnim postupcima unutar institucije u sanaciji na datum utvrđen u skladu s člankom 8.;
  - (b) razlike između srednje i ponuđene cijene ili srednje i tražene cijene, ovisno o smjeru netirane pozicije rizika;
  - (c) prilagodbi cijenama i razlikama navedenima u točkama (a) i (b) kako bi se, prema potrebi, odrazila likvidnost tržišta za odnosne rizike ili instrumente i veličina izloženosti u odnosu na dubinu tržišta, kao i mogući model rizika.
3. U pogledu unutargrupnih obveza, procjenitelj može utvrditi vrijednost po srednjim tržišnim cijenama i cijenama na kraju dana iz stavka 2. točke (a), ne dovodeći u pitanje stavak 2. točke (b) i (c), ako bi sanacijska strategija podrazumijevala ponovnu zaštitu prekinutih transakcija preko druge unutargrupne transakcije s izvedenicama ili grupe transakcija.
4. Za utvrđivanje vrijednosti iznosa za zatvaranje na temelju stavka 2. procjenitelj uzima u obzir cijeli raspon dostupnih i pouzdanih izvora podataka i može se osloniti na vidljive tržišne podatke ili teoretske cijene koje generiraju modeli vrednovanja kojima je cilj procjena vrijednosti, uključujući sljedeće izvore podataka:
  - (a) podatke dobivene od trećih strana, npr. vidljive tržišne podatke ili podatke o parametrima vrednovanja i ponude održavatelja tržišta ili, ako je ugovor centralno poravnan, vrijednosti ili procjene dobivene od središnjih drugih ugovornih strana;
  - (b) za standardizirane proizvode, vrednovanja koja su generirali vlastiti sustavi procjenitelja;
  - (c) podatke dostupne unutar institucije u sanaciji, npr. interne modele i vrednovanja, uključujući neovisne provjere cijena koje su provedene na temelju članka 105. stavka 8. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
  - (d) podatke koje dostave druge ugovorne strane osim dokaza o zamjenskim trgovanjima koji su dostavljeni na temelju članka 3. stavka 3. uključujući podatke o trenutačnim i prethodnim sporovima u pogledu vrednovanja sličnih ili povezanih transakcija i ponuda;
  - (e) sve druge relevantne podatke.
5. Za potrebe stavka 2. točke (b) sanacijsko tijelo može dati uputu instituciji u sanaciji da izvrši ažuriranu neovisnu provjeru cijene u referentnom trenutku utvrđenom na temelju članka 8., upotrebljavajući informacije na kraju dana koje su dostupne na datum zatvaranja.
6. Ovaj se članak ne primjenjuje na utvrđivanje iznosa za zatvaranje za poravnane ugovore o izvedenicama koji su sklopljeni između institucije u sanaciji i središnje druge ugovorne strane, osim u iznimnim okolnostima utvrđenima u članku 7. stavku 7.

Članak 7.

Vrednovanje poravnanih ugovora o izvedenicama sklopljenih između institucije u sanaciji i središnje druge ugovorne strane

1. Procjenitelj utvrđuje vrijednost obveza koje proizlaze iz ugovora o izvedenicama koji su sklopljeni između institucije u sanaciji koja djeluje kao klirinški član s jedne strane, i središnje druge ugovorne strane s druge strane, na temelju načela vrednovanja utvrđenog u članku 5. Iznos za prijevremeni otkaz utvrđuje središnja druga ugovorna strana, u roku utvrđenom u stavku 5. u skladu s postupcima u slučaju neispunjavanja obveza središnje druge ugovorne strane,

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

nakon oduzimanja kolaterala koji je dala institucija u sanaciji uključujući početni iznos nadoknade, varijacijsku maržu i doprinose institucija u sanaciji jamstvenom fondu središnje druge ugovorne strane.

2. Sanacijsko tijelo obavješćuje središnju drugu ugovornu stranu i nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane o svojoj odluci o zatvaranju ugovora o izvedenicama na temelju članka 63. stavka 1. točke (k) Direktive 2014/59/EU. Odluka o zatvaranju stupa na snagu odmah ili na datum i vrijeme kako je utvrđeno u obavijesti.

3. Sanacijsko tijelo daje uputu središnjoj drugoj ugovornoj strani da dostavi svoje vrednovanje iznosa za prijevremeni otkaz za sve ugovore o izvedenicama u relevantnom skupu za netiranje, u skladu s postupkom u slučaju neispunjavanja obveza središnje druge ugovorne strane.

4. Središnja druga ugovorna strana sanacijskom tijelu dostavlja dokumente o postupku u slučaju neispunjavanja obveze središnje druge ugovorne strane i izvješćuje o poduzetim mjerama upravljanja u slučaju neispunjavanja obveza.

5. Sanacijsko tijelo u dogovoru sa središnjom drugom ugovornom stranom i nadležnim tijelom središnje druge ugovorne strane utvrđuje rok do kojeg središnja druga ugovorna strana mora dostaviti vrednovanje iznosa za prijevremeni otkaz. Za te potrebe sanacijsko tijelo, središnja druga ugovorna strana i nadležno tijelo središnje druge ugovorne strane uzimaju u obzir oba sljedeća elementa:

(a) postupak u slučaju neispunjavanja obveza, kako je utvrđen pravilima o upravljanju središnje druge ugovorne strane u skladu s člankom 48. Uredbe (EU) br. 648/2012;

(b) vremenski okvir sanacije.

6. Sanacijsko tijelo može promijeniti rok utvrđen na temelju stavka 5. u dogovoru sa središnjom drugom ugovornom stranom i nadležnim tijelom središnje druge ugovorne strane.

7. Odstupajući od stavka 1., nakon savjetovanja s nadležnim tijelom središnje druge ugovorne strane sanacijsko tijelo može odlučiti primijeniti metodologiju iz članka 6. u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) središnja druga ugovorna strana ne dostavi vrednovanje iznosa za prijevremeni otkaz u roku koji utvrdi sanacijsko tijelo u skladu sa stavkom 5.; ili

(b) vrednovanje središnje druge ugovorne strane u odnosu na iznos za prijevremeni otkaz nije u skladu s postupcima u slučaju neispunjavanja obveza središnje druge ugovorne strane utvrđenima u članku 48. Uredbe (EU) br. 648/2012.

Članak 8.

Trenutak za utvrđivanje vrijednosti obveza po izvedenicama i ranije utvrđivanje

1. Procjenitelj utvrđuje vrijednost obveza po izvedenicama u sljedećim trenutcima:

(a) ako procjenitelj utvrđuje iznos za prijevremeni otkaza po cijenama zamjenskih trgovanja na temelju članka 6. stavka 1., dan i vrijeme sklapanja zamjenskih trgovanja;

(b) ako procjenitelj utvrđuje iznos za prijevremeni otkaz u skladu s postupcima u slučaju neispunjavanja obveza središnje druge ugovorne strane na temelju članka 7. stavka 1., dan i vrijeme kada je središnja druga ugovorna strana utvrdila iznos za prijevremeni otkaz;

(c) u svim drugim slučajevima datum zatvaranja ili, ako to ne bi bilo komercijalno razumno, dan i vrijeme kada je dostupna tržišna cijena za odnosnu imovinu.

2. Procjenitelj može, kao dio privremenog vrednovanja provedenog na temelju članka 36. stavka 9. Direktive 2014/59/EU, utvrditi vrijednost obveza koje proizlaze iz izvedenica ranije od trenutka utvrđenog na temelju stavka 1. Takvo prijevremeno utvrđivanje izvršava se na osnovi procjena, oslanjajući se na načela utvrđena u članku 5. i članku 6. stavcima 2. i 5. te podatke dostupne u vrijeme utvrđivanja.

3. Ako procjenitelj provodi prijevremeno utvrđivanje na temelju stavka 2., sanacijsko tijelo u bilo kojem trenutku može od procjenitelja zahtijevati ažuriranje privremenog vrednovanja kako bi se u obzir uzeli relevantni vidljivi događaji na tržištu ili dokaz komercijalno razumnih zamjenskih trgovanja koja su sklopljena u trenutku utvrđenom na temelju stavka 1. Ti događaji ili dokazi, kada su dostupni do datuma i vremena utvrđenih na temelju članka 3. stavka 2., uzimaju se u obzir u *ex post* definitivnom vrednovanju provedenom na temelju članka 36. stavka 10. Direktive 2014/59/EU.

4. Ako procjenitelj provodi prijevremeno utvrđivanje na temelju stavka 2. u odnosu na ugovore o izvedenicama koji su sklopljeni između institucije u sanaciji koja djeluje kao klirinški član i središnje druge ugovorne strane, procjenitelj uzima u obzir procjenu očekivanih troškova zatvaranja koju mu je dostavila središnja druga ugovorna strana.

Ako središnja druga ugovorna strana dostavi vrednovanje iznosa za prijevremeni otkaz u skladu s postupcima u slučaju neispunjavanja obveze središnje druge ugovorne strane do roka utvrđenog na temelju članka 7. stavaka 5. i 6., to vrednovanje uzima se u obzir u *ex post* definitivnom vrednovanju provedenom na temelju članka 36. stavka 10. Direktive 2014/59/EU.

Članak 9.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. svibnja 2016.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER